

[Prieme.]

sig om 75 Mill. Kr. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne af § 3, Nr. 1, opløse 3 Linier:

„Tilvejebringelse og Opretholdelse af Statslagre, som under ekstraordinære Forhold kan bidrage til at sikre Forsyningen med Raastoffer, Brændselsmidler, Gødningsstoffer, Reservedele m. v.“

Ærede Medlemmer vil altsaa se, at Rigsdagen her den 12. April 1938 har vedtaget et Lovforslag, drejende sig om et efter danske Forhold ganske betydeligt Beløb paa 50 Mill. Kr., et Beløb, der senere hen, som jeg nævnte, er forhøjet til 75 Mill. Kr. Som det andet Punkt i dette Lovforslag nævnes det, at Formaalet med denne betydelige Bevilling er at sikre Forsyningen og Oplagringen af Brændselsmidler til ekstraordinære Forhold. Det, den højtærede Minister da efter min Opfattelse i Dag burde have gjort Rede for over for dette høje Ting, var ganske simpelt dette: Hvor meget er der købt efter denne Lov til de ekstraordinære Foranstaltninger, som den tager Sigte paa? Hvis Ministeren klart og tydeligt havde gjort Rede for dette, tror jeg, at det havde været muligt at indskrænke Debatten i ganske overordentlig høj Grad. I Stedet for har vi faaet en flydende Redegørelse om, hvad der skal ske i den kommende Tid — som ingen jo ved særlig meget om — og tillige en Meddelelse om, at man for et halvt Aars Tid siden forhandlede lidt med nogle private Importører om, at disse skulde reservere en eller anden Beholdning til disse særlige Formaal. Hvorledes dette kan lade sig gøre, forstaar jeg ikke, og jeg maa sige, at for mig ligger det saaledes, at hele denne Forhandling med de private Importører hviler paa et forkert og misforstaaet Grundlag. Naar man her i Landet har haft Beholdere, der har svaret til Landets normale Forbrug, kan man ikke tro, at naar man lader den danske Rigsdag vedtage en Lov, der bevilger 50 Mill. Kr. til ekstraordinære Forhold, kan man efterkomme denne Lovs Paabud ved at forhandle med nogle private Importører om, at af den Lagerbeholdning, som i Forvejen er reserveret til Normalforbruget inden for det private Erhvervsliv, skal man nu tage en bestemt Andel til særlige Forhold.

Ministeren nævnte, at man havde en 8 Aar gammel Kontrakt. Jeg gaar ud fra, at det var med disse private Importører. Jeg ved ikke, hvad denne Kontrakt omhandler, om den er ændret i disse 8 Aar, eller om man har en Aftale, der drejer sig om det samme Beløb.

Alle de Betragtninger, der har været fremført om, hvorledes det er i andre Lande, og hvorledes det er i Danmark, hører efter min Opfattelse overhovedet ingen Steder hjemme. Alle og enhver ved, at Benzinstoffer fremkommer i saa store Ladninger, at det kan være aldeles afgørende for et Land, om man paa det kritiske Tidspunkt har faaet en Ladning ind, eller om man først faar den et Par Dage før eller senere.

I øvrigt er de Tal, som den højtærede Minister fremkom med om Forholdene med Hensyn til Norge og Danmark, efter min Opfattelse ikke rigtige. Norge var betydeligt gunstigere stillet, hvis man ikke ser paa Antal af Liter, men hvis man sætter Antallet af de forhaandenværende Beholdninger i Relation til Forbruget, og det er vel det, det maa dreje sig om.

Det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling) havde faaet det ud af Debatten — hvad den højtærede Minister jo ogsaa var inde paa —, at vi nu laa med Beholdninger, der var 33 pCt. over det normale; det vil altsaa sige 20 Mill. l. Det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling) og den højtærede Handelsminister skulde forære denne ekstraordinære Beholdning, som man efter de Herrers Opfattelse ligger med, og som oven i Købet skal være 33 pCt. over Normalen, til alle de Mennesker, der i Dag er bragt ud i Arbejdsløsheden, og til de Mennesker, der ser deres Erhverv truet. Det ærede Medlem Hr. Fr. Andersen var inde paa nogle Betragtninger med Hensyn til de Mennesker, der ikke kan køre med deres Automobileer, og selv om det ærede Medlem maaske nok havde nogen Medlidenhed med dem, spillede det øjensynligt ikke saa stor en Rolle. Det ærede Medlem skulde hellere tale om alle de Arbejdere, der bliver arbejdsløse. Det synes jeg passede bedre til den Tale, det ærede Medlem plejer at føre her i Tinget. Jeg tror, at disse Mennesker paa mange Omraader er meget haardere ramt. Disse Mennesker er nu henvist til Socialkontorerne og til Understøttelserne. Det er selvfølgelig ikke muligt, som den højtærede Handelsminister i Dag anmodede om, at komme med en Statistik, der viser, hvor meget Arbejdsløsheden er forøget, al den Stund, som vi jo alle ved, Regeringen ikke fremkommer med Oplysningerne om Arbejdsløsheden paa samme Maade, som man gjorde det tidligere; nu er det jo nok, at vi faar Tallene opgjort, i hvert Tilfælde at de kommer til offentligt Kendskab, en Gang om Maaneden. Dertil kommer, at det vel næppe manifesterer sig saa hurtigt i Statistikken. Der gaar vel altid nogen